

Lektion 12

1) Übersetzung

(a) לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבַיִת

(b) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ

(c) וַאֲזָכֹר אֶת־בְּרִיתִי

(d) שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנְּעָר

(e) וַיִּקְבְּרוּ אֶת־תְּמָלִיךְ בְּשִׁמְרוֹן

(f) אֶהְבֵּתָ רָע מִטוֹב

(g) וַיִּסְפָּר שְׁלֹמֹה כָּל־הָאֲנָשִׁים הַנְּזוּרִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

(h) וַעֲתָה הִנֵּה יָרַעַתִּי כִּי תִמְלֹךְ

Gen 29, 15

וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי־אָחִי אַתָּה

לָבָן - *n.pr.* Laban

Ps 119,55

זָכַרְתִּי בְלִילָה שְׁמֹךְ יְהוָה וְאַשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ:

וְאַשְׁמְרָה - die Endung ה־ stellt eine Selbstaufforderung dar, zu übersetzen mit „wollen“.

Gen 27,2

וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי:

Gen 27,6

וּרְבֵקָה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנֵה לְאִמֶּךָ
הַנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו אַחִיךָ לְאִמֶּר:

וּרְבֵקָה - PN: Rebekka

לְאִמֶּר - Infinitiv constructus Qal + Präp. לְ – *wörtlich*: zu sprechen; um zu sprechen/ damit [sie] spricht, indem [sie] spricht → steht unmittelbar vor direkter Rede und bleibt i.d.R. unübersetzt (Doppelpunkt) oder die Übersetzung erfolgt mit „folgendermaßen“

מְדַבֵּר - Pt. m. Sg. St.a. akt. Pi'el [דָּבַר] – einer, der spricht/ einer, der gesprochen hat etc. → er sprach/ er hat gesprochen